

Σύνοψη - Uses of A Whirlwind

Submitted by onion on Wed, 2010

by Judas Lee

Το βιβλίο «Uses of a Whirlwind» δεν είναι μια αφήγηση ή βιβλίο του πατέρα σας σχετικά με τα κοινωνικά κινήματα, που σας ταξιδεύει πίσω στο χρόνο, σε άλλες εποχές, όπως τόσες πολλές εργασίες που πραγματεύονται την ριζοσπαστική/ανατρεπτική θεωρία τείνουν να κάνουν. Αυτή η συλλογή δοκιμίων προσφέρει πολύτιμους απολογισμούς και αναλύσεις αναφορικά με τρόπους τους οποίους επιλέγουν τα σύγχρονα κινήματα ως απάντηση στη παρανοϊκή εποχή του νεοφιλελευθερισμού. Μια εποχή, την οποία πάρα πολλοί από μας προσπαθούν διαρκώς να κατονοήσουν. τόσο πολλοί μας προσπαθεί συνεχώς να καταλάβει καλύτερα. Η συλλογικότητα «Team Colors Collective» διακηρύχτει ότι «η προσωπική μας ριζοσπαστικοποίηση είναι ένας καρπός αν φανταστούμε το κίνημα της αντι-παγκοσμιοποίησης, στο ηλιοβασίλεμα του 20ου αιώνα, ως δέντρο». Συνεπώς, οι αγώνες και οι τοποθετήσεις που αναφέρονται στο βιβλίο συνιστούν λίθους στο οικοδόμημα της αμφισβήτησης και ανατροπής σε μια υφήλιο που μεταβάλλεται διαρκώς. Από τις εξεγέρσεις των Zapatistas στο Μεξικό το 1994, τις διαμαρτυρίες ενάντια στο Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου στο Σιατλ το 1999, το αντι-πολεμικό κίνημα και τις προσπάθειες αποκατάστασης στην μετα-Katrina της Νέας Ορλεάνης. Πρόκειται για το εδώ και το τώρα.

Ο τίτλος του βιβλίου και ο τρόπος μέσα από τον οποίο λειτουργούν οι μεταφορές πηγάζει από μια διάκριση/σύγκριση ανάμεσα στα κοινωνικά κινήματα αμφισβήτησης/ανατροπής του παλαιθόντος και του σήμερα. Η Team Colors (TC) αποκαλεί την χρονική περίοδο των δεκατιών 1960 (προς το τέλος κυρίως) και 70, ως «πυρκαγιές», επειδή τα κινήματα μεταπηδούσαν, αυξάνονταν και διαδίδονταν όπως οι φλόγες. Κατόπιν, το κεφάλαιο και το κράτος έχουν οικειοποιηθεί κάποιους μηχανισμούς από το κινηματικό παρελθόν για την δική τους οχύρωση: περιορισμός των ελευθεριών λόγω «πάρα πολλής δημοκρατίας», ογκώδεις ιδιωτικοποίηση και άρση των ρυθμίσεων, μεγάλες οπισθοδρομήσεις στο δικαίωμα που ορίζει τις εργασιακές συνθήκες, άνοδος του παράγοντα «μη κερδοσκοπικός βιομηχανικό συντελεστής», και μεγαλύτερης διείσδυσης του κεφαλαίου χρηματοδότησης σε όλους τους τομείς της ζωής. Εν μέσω τέτοιου κλίματος, τα ανατρεπτικά κινήματα έχουν πλέον μεταβεί από το χαρακτηρισμό την πυρκαγιάς στο «φτερό στον άνεμο αλλά «whirlwinds.» Αποτελούνται ένα συνοθύλλευμα, συνιστάμενο από πολλαπλά ρεύματα πλήθους που είναι «ρευστά, ανοικτά, των οποία τα πεδία αναφοράς συνεχώς διευρύνονται.

Η συνηρρμική μεταφορά «whirlwinds» αποσκοπεί να αποδόσει εικονικά τον τρόπο κίνησης των εξελίξεων στα διάφορα πεδία της σύγχρονης εποχής. Το TC δεν είναι απαισιόδοξο για τον τεμαχισμό και τη διασπορά των κινήματων. Με αυτή την εικόνα

ελίσσεται ξεπερνώντας την παγίδα της νοσταλγίας της μιας ομογενούς ενιαίας εργατικής τάξης ή ενός επαναστατικού προλεταριάτου. Αντίθετα, επιδιώκει να αναγνωρίσει ότι το πλήθος των απεγνωσμένων διάσπαρτων κινημάτων που υπάρχουν στους καιρούς μας συνιστούν πολλαπλές πτυχές αγώνα. Καθένα από αυτούς διατηρεί τη μοναδικότητά του, ενώ όλα έχουν τουλάχιστον ένα κοινό χακτηριστικό: αμφισβητεί (το καθένα με το δικό του τρόπο) την ηγεμονική πολιτική του νεοφιλελευθερισμού στα πλαίσια του ρατσισμού, της καταγωγής, της σεξουαλικότητας, του περιβάλλοντος, της αστικής δικαιοσύνης κτλ. Η συλλογικότητα διατείνεται, σε αισιόδοξο τόνο, πως η κομβική πρόκληση της σύγχρονης πραγματικότητας εντοπίζεται στη δημιουργία μορφών και δικτύων αλληλεγγύης τα οποία θα διευρύνονται ως μωμένα σε/με διαφορετικούς αγώνες αντίστασης αποσκοπώντας σε επικοδομητικές ζυμώσεις, περιφερόμενα (τα κινήματα) σε ένα ιδιαίτερα ποικίλο πολιτικό τοπίο που χρωματίζεται από ισχυρές εκρήξεις μιας, με ποικίλες εκφράσεις, τρόπους και πρακτικές, συνδεμένης εξέγερσης. Ένα ισχυρό έρεισμα αυτής της τάσης βασίζεται στην πεποίθηση ότι η θεωρία και η πρακτική είναι απολύτως αδιάσπαστες. Ως απόδειξη αυτής της πεποίθησης συμβαίνει η εμφανής αφοσίωση της εκδοτικής κολεκτίβας στη στρατευμένη έρευνα, «έρευνα, η οποία διεξάγεται από στρατευμένους ενεργούς ακτιβιστές αποσκοπώντας στη εμπάθυνση και ενίσχυση του αγώνα». Θέτωντας τέτοιες προοπτικές, κάθε επιλογή εκφέρει μια μοναδική πτυχή της σύνθετης δυναμικής των whirlwinds, διευκολύνοντας τα οργανωμένα κομμάτια και τη σκεπτόμενη κοινωνία να κατανοήσουν όσο το δυνατόν εκτενέστερα και σε βάθος, τι σημαίνει η αμφισβήτηση και εναντίωση απέναντι σε ένα κοινωνικο/οικονομικό/πολιτικό σύστημα όπως ο νεοφιλελευθερισμός.

Το κεφάλαιο «Οργάνωση των περιπτώσιολογικών μελετών» διαθέτει μελέτες από τις οργανωτικές μορφές, οι οποίες κατά το παρελθόν έχουν επιλεγεί (προκύπτοντας) ως εναλλακτικές λύσεις απέναντι σε παραδοσιακές μορφές οργάνωσης, όπως το παραδοσιακό Εργατικό Συνδικάτο, τις μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, και τις συναθροίσεις διαμαρτυρίας κατόπιν καθεστωτικής άδειας. Επιγραμματικά για παράδειγμα, η δομή κολεκτιβιστών Bluestockings Bookstore του NYC, η ανατρεπτική τακτική της Direct Action to Stop the War στο Σαν Φρανσίσκο, και η οργάνωση επισφαλών εργαζομένων στο Εργατικό Συνδικάτο της Starbucks. Οι παραπάνω κινήσεις απεικονίζουν σημαντικές προσπάθειες ψηλάφησης και διερεύνησης νέων αποτελεσματικών τρόπων και μορφών στα πεδία των εκάστοτε αγώνων και οργάνωσης.

Ανάμεσα στις μελέτες οργάνωσης ανά περίπτωση, εντοπίζεται μια ωσμωτική τιμότητα, αντανάκλαση και αλληλεπίδραση. Τέτοια φαινόμενα σκιαγραφούν μια φωνή που αποτυπώνεται από ένα εμπνευσμένο στοχαστικό γράψιμο και ανοίγει διάυλους διαλόγου με εκείνους τα των οποίων μυαλά είναι συστηματοποιημένα,

κουρασμένα και ακατέργαστα στην επαφή με νέες έννοιες που ούτως ή άλλως εισάγονται από τον αντίπαλο (πχ., πως κάποιες μη κερδοσκοπικές οργάνωσεις συνιστούν συγκοινωνούντα δοχεία επιχειρήσεων). Πρόκυται για δοκίμια απελευθερωμένου τρόπου παραγωγής και διακίνησης, είτε μέσα από απελευθερωμένες εκδόσεις, ή στοιβαγμένα στο διαδίκτυο και πάρα πολύ συχνά, οι σελίδες ανατρεπτικών εφημερίδων και βιβλίων.

Στο «Μια Συζήτηση για τα Οργανωτικά Μοντέλα Κοινωνικής Δικαιοσύνης στην Πόλη», για παράδειγμα, το ζήτημα φωτίζει το επίμαχο πεδίο αναφορικά με τα επίπεδα δέσμευσης(από και προς) την κυβέρνηση, όπως δηλώνει ο διοργανωτής εδάφους, Take Back the Land Organizer Max Rameau {A} «δεν σκεφτόμαστε τη δύναμη υπό την έννοια αναζήτησης ενός τρόπου επικοινωνίας και τόπου συνάντησης με τους εκλεγμένους αξιωματούχους ή ως μια μέθοδο για να τους αντικαταστήσουμε, η ακόμη και να υποχωρήσουμε αν μας κάνουν κάποιες παραχωρήσεις. Σκεφτόμαστε (τη δύναμη) αναφορικά την ικανότητα της κοινότητάς μας και πώς μπορούμε να διευρυνθούμε και να επεκτείνουμε έπειτα εκείνη την ικανότητα».

Το «Κινηματικές στρατηγικές» διευρύνει μια προοπτική, η οποία διερευνά τα πλαίσια/περιεχόμενα προσπαθειών και τρόπου που έχουν διαμορφωθεί στις συμμαχίες και τις διασυνδέσεις των whirlwinds που εκμαιεύουν ως συμπεράσματα από δύσκολες καταστάσεις στις οποίες βρέθηκαν. Ένα τμήμα του δοκίμιο επιχειρηματολογεί αναφορικά με την κυριαρχία τροφίμων ως αναπόσπαστο τμήμα της κίνησης σφαιρικής/παγκόσμιας δικαιοσύνης. Ένα άλλο κομμάτι ερευνά την ιστορία των κέντρων ανεξάρτητης μέσων και πληροφόρησης (IMCs), όχι μόνο από τη σκοπιά της αμφισβήτησης που επιδεικνύουν απέναντι στην κρατική καταστολή της πληροφόρησης και της εταιρικής συσσώρευσης των μέσων ενημέρωσης, αλλά και όσον αφορά τις νέες προκλήσεις των αυτόνομων μέσων παρά τα νέα κοινωνικά μέσα.

Ένα εφίεστατο, καινοτόμο και οικείο δοκίμιο από ένα μέλος της συλλογικότητας TC, του Stevie Peace υπο τον τίτλο «η επιθυμία για θεραπεία» καταδεικνύοντας συγχρόνως και μια νέα μέθοδο καθώς επίσης και τη σημειολογία της συγγραφής υλικού αναφορικά με μεθοδικά και παθιασμένα κοινωνικά κινήματα. Η τοποθέτηση του στο δοκίμιο είναι αναγκαία, χρήσιμη και σκιαγραφεί ένα αντανάκλαστικό αυσυνείδησης, το οποίο μόνο κατ' εικόνα εντοπίζεται σε πολλούς φαντασμένους επαγγελματίες συγγραφείς. Ο Peace τσιμπάει δύο κινήματα-Critical Resistance and Restorative Justice Community Action {κρίσιμη αντίσταση και την Δράση για την Αποκατάσταση της Κοινοτικής Δικαιοσύνης}-και αναλύοντας τα τα αντιπαραβάλλει σε ένα νέο όχημα αξιολόγησης/ελέγχου* με παραμέτρους όπως εναντίωση στα τυποποιημένα μέτρα της επιτυχίας όπως η διαρκής αύξηση χρήματος, η συμμετοχή σε διαμαρτυρία, ο αριθμός εκστρατειών, και ούτω καθεξής.

Η εισαγωγή του ελέγχου, ως έννοια με έναν πολύ σκόπιμο, προσεγμένο και αιχμηρό τρόπο, ο Peace όχι μόνο μας αναγκάζει για να αναστοχαστούμε αναφορικά με το πώς τα κινήματα εξετάζουν τον έλεγχο στην εργασία τους, καθώς επίσης και στις καθημερινές ζωές μας. Αλλά, επίσης, δίνει μια γεύση σχετικά με τις προοπτικές μορφής και ποιότητας που θα έπρεπε να διακατείχε όλα τα κρίσιμα και ριζοσπαστικά δοκίμια. Μπορεί να υπάρξει ένα πλήθος οντοτήτων και περιεχομένων ικανό να χρησιμοποιήσει, να εξηγήσει, να διηγηθεί, να αναλύσει και να κατανοήσει τα πολλά ρεύματα των whirlwinds; Είμαστε σε θέση να ευθυγραμμίσουμε εκ νέου την εστίασή μας προς τα εμπρός, «περπατώντας θέτουμε τις ερωτήσεις,» που είναι τόσο επινοητικές όσο είναι αποδοτικές, όπως η ερώτηση του Peace, «τι υπονοείται πίσω από τον όρο «θεραπεία»** ;

Τα δοκίμια στο κομμάτι «Θεωρητική Ανάλυση» πραγματεύονται νέα εννοιολογικά και νοηματικά εργαλεία και αντιλήψεις ανοίγοντας διαύλους προς ποικίλες κατευθύνσεις. Ένα μέρος δομείται χαρτογραφώντας σχέσεις γύρω από τη σφαίρα της τροφής, της ενέργειας και την κρίση της μισθωτής εργασίας την χρονική περίοδο 2008-09. Αναλύει τις πιθανότητες αναδύνθεσης της εργατικής τάξης. Ένα άλλο δοκίμιο χρησιμοποιεί μια προσεγμένη ανάλυση για να εξηγήσει την κρίση τηςand Wall St. ως μπάλωμα στην πιο επικρατούσα έμφαση που δίνεται συνήθως στα αρπακτικά έργα του σφαιρικού οικονομικού κεφαλαίου.

Το τελευταίο μέρος, υπό τον τίτλο «Συνεντεύξεις», κλείνει τον κύκλο με τη θέση της παρούσας μορφής νεοφιλελεύθερου προβάλλοντας τη μέσα στο παρελθόν με οξυδερκείς τρόπους. Σε αυτούς τους διαλόγους, υπάρχει μια ισχυρή δέσμευση για «την επανάσταση» ακόμη κι αν αυτός ο όρος, μέσα από τέτοιες αναλύσεις, αποκτά μια πιο αποστασιοποιημένη χροιά από τις κλασσικές ουτοπιστικές υποδηλώσεις προς συγκεκριμένα προγράμματα δημιουργίας νέων κόσμων, απεικονίσεων στοχαστικών εκτιμήσεων αυτού που ενσαρκώνει μέσα τους «η δικαιοσύνη».

Στο βιβλίο μερικά θέματα μπαίνουν πιο κεντρικά από άλλα σε σχέση με το γενικό πλαίσιο του TC. Μερικά από τα κομμάτια ήταν πιο αντανάκλαστα από άλλα. Ένα ή δύο φάνηκαν υποδιαίστερα μέσα από την προσέγγισή τους για τη συγγραφή, δεδομένου ότι πρόκειται για ένα βιβλίο που δομείται γύρω από τον πυρήνα των κοινωνικών κινήματων. Ωστόσο, το γεγονός ότι αναφέρονται η ίδια δίνει έμφαση την επιδίωξη του TC να δώσει πολυδιάστατες προεκτάσεις μέσα από αυτό το βιβλίο. Μια συλλογή που φιλοδοξεί αληθινά να προσφέρει μια μοναδική αποτύπωση αυτού του μεγέθους, αλλά επιθυμεί να αποφύγει την αυτοκατανάλωση και τη στερότητα εγκωμίων για το προσωπικό έργο των συντελεστών της (σε όλα τα επίπεδα-οργάνωση, δράση, συγγραφή). Αυτό που φαίνεται να επιδιώκεται και να προβάλλεται στις συνοπτικές αναλυσες μερικών δοκιμίων ή τμημάτων τους αφορά τη λειτουργία μιας κομβικής και κριτικής σύνθεσης. Η ωμωση δυο σφαιρών, από τη μια η σφαίρα του

θεωρητικού και διανοούμενου, και από την άλλη το συναίσθημα, ο σχεδιασμός, η στρατηγική, η πραγματικότητα.

Το TC αφουγκράζεται και αντιλαμβάνεται ότι το βιβλίο έχει ατέλειες και περιορισμούς, οι περισσότερες από τις οποίες είναι αποτέλεσμα βιασύνης να απελευθερώσει ένα βιβλίο που σύντακε σε σύντομο χρονικό διάστημα. Αλλά το βιβλίο είναι συντριπτικά επιτυχές σε επίπεδο διορατικότητας προτείνοντας μια μέθοδο, δίνοντας ώθησή για κομβικά ζητήματα που αφορούν την κρίσιμη δράση και έρευνα, και εν τέλει αρθρώνει μια επιθυμία για μια επιστροφή στη ριζοσπαστική/ανατρεπτική κοινοτική οργάνωση.

Απελευθερώθηκε/εκδόθηκε το Μάιο αυτού του έτους, «Uses of a Whirlwind » εμφανίζονται ακριβώς στη σωστή στιγμή, ένα ερμηνευτικό εργαλείο πολύτιμο που αποσκοπεί να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε γιατί υπάρχει μια διαδεδομένη αίσθηση της δυνατότητας και της παράλυσης συγχρόνως. Το βιβλίο εκθέτει πώς ο διαχωρισμός ρόλων του διοργανωτή, του ακτιβιστή και των συμμετεχόντων παράγει ποικίλα νοήματα επιπτώοντας συνάμα στον κίνδυνο όπως ένα αδύνατο αεράκι, ή πώς μπορεί να κτυπήσει μαζί στους ανεμοστροβίλους της αλλαγής. Η μεταφορά «των whirlwinds» είναι τόσο πολύ στοχευμένη ως εργαλείο ανάλυσης, όντας μια σχηματική αμφισβήτηση σε συγκεκριμένες μορφές δράσης κομβικές για τους αγώνες ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό.

Κάποιες ερωτήσεις που έκανα στους TC:

1. Ποιες οργάνωση/ακτιβισμού έλκουν περισσότερο τους Team Colors; Υπάρχουν οποιεσδήποτε αρχικές ανησυχίες/ενδιασμοί με τις οποίες έρχεστε αντιμέτωποι όταν εξετάζετε διαφορετικές μορφές οργάνωσης στην εργασία και ποια είναι η ανταπόκριση των διοργανωτών; Πού εστιάζετε; Τι διερωτάστε; Υπέβαλλα αυτό το ημι-τελές ερώτημα, το οποίο συγκεκριμενοποιείται στο βιβλίο. Διαβάζοντας τη συζήτησή σας συνειδητοποίησα αργότερα ότι με αφορά όχι μόνο η γνώση για τα κριτήρια μέσω των οποίων κάνατε διαλογή στις ομάδες που περιλήφθηκαν στο βιβλίο (που απαντήθηκε) αλλά και ποια είδη ομάδων, δραστηριοτήτων και ανθρώπων θεωρείτε ως κομμάτι του Whirlwinds και ποια όχι.

Είναι δύσκολη η άμεση απάντηση σε ένα τέτοιο ερώτημα διότι, ενώ τα γεγονότα οργάνωσης που διαδραματίζονται αυτή τη στιγμή και μας αφορούν εκτείνονται σε ένα ποικίλο και ευρύ φάσμα, αντιλαμβανόμαστε ότι τα πεδία γνώσης μας αναφορικά με το συγκεκριμένο ζήτημα της οργάνωσης σε αυτό το χώρο είναι αρκετά περιορισμένες. Επίσης, εκδηλώνουμε ενδιαφέρον για διαρκώς εξελισσόμενο ζήτημα, μέσα από διαδυκτιακή επικοινωνία. Το ζήτημα αυτό αναφέρεται στην καθημερινή αντίσταση και τους «κρυμμένους» αγώνες στους οποίους κάποιος κόσμος εμπλέκεται

προσπαθώντας να επιβιώσει ή να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης του. Παρόλο που δεν διαθέτουμε ούτε το χρόνο ούτε τους πόρους ούτε καταφέρνουμε να διερευνήσουμε σε αυτά τα πεδία σε βάθος, αμέσως (αυτό αντανακλάται σε μερικά θέματα που ανακύπτουν κατά την εξέλιξη της συζήτησης). Ακόμα, μπορούμε να πούμε ότι γενικά, διεγείρόμαστε με τις ομάδες, τα προγράμματα, και τις διαδικασίες που αρθρώνουν μια επιστροφή ριζοσπαστική/ανατρεπτική κοινοτική οργάνωση στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τους διακατέχουν χαρακτηριστικά όπως η δημιουργική χρήση της αντιπαραθετικής άμεσης δράσης (γη πρώτα! , Η άμεση δράση για να σταματηθεί ο πόλεμος, ο αλλόκοτος ακτιβισμός), διάλογος, αμφισβήτηση, και έρευνα (ΠΕΡΙΟΧΗ Σικάγο, EL Kilombo Intergalactico, ένα ευρύ φάσμα της χαρτογράφησης και των ερευνητικών δραστηριοτήτων), σχέσεις και ρόλος του κτηρίου εν μέσω των αγώνων (περιβαλλοντική ηθική που οργανώνει τη σύνδεση με τις ασφαλιστικές δικλίδες που κυριαρχούν στα τροφίμων και τις απόπειρες θέσπισης περιβαλλοντικής δικαιοσύνης, σπουδαστές που διασυνδέουν και κοινωνιοποιούν τους αγώνες διακινούμενων εργαζομένων, εργαζόμενος στη βιομηχανία του sex, ο οποίος οργανώνει τη σύνδεση με την κατάργηση φυλακών και τις αλλόκοτες προσπάθειες). Εκτασιαστίκαμε από τις προσπάθειες αμφισβήτησης και άμεσης επέκτασης της κρίσης (Take Back the Land, αναταραχές στο εκπαιδευτικό σύστημα της Καλιφόρνιας). Κινούμαστε προς την ανασύνθεση της έννοιας της κατηγορίας μέσα από την οργάνωση που έχει ως σημείο αναφοράς τα νέα εργοτάξια και τους τομείς της εργασίας (εργαζόμενοι στην βιομηχανία του sex, διακινούμενοι εργαζόμενοι και εργαζόμενοι που νοικιάζονται με τη ημέρα, εσωτερικοί εργαζόμενοι, αβέβαιοι εργαζόμενοι). Τα περισσότερα από τα πράγματα ανέφερα εδώ περιλαμβάνονται βιβλίο, ή ανοίγουν μια σχετική συζήτηση ως ένα ορισμένο βαθμό έξω στους ανέμους τευχών των από κάτω από:

Ριζοσπαστική/Ανατρεπτική Κοινότητα η οποία Οργανώνεται ώστε να Καταστήσει μια Επανάσταση Εφικτή.

Για να απαντήσουμε στο δεύτερο κομμάτι της ερώτησής σας, ενδιαφερόμαστε επίσης για τις πολύ προβληματικές εξελίξεις στην τρέχουσα κρίση της αριστεράς, την εργατική τάξη, και επιδιώκουμε να λειτουργήσουμε γενικά οργανωτικά ατενίζοντας τη σύγχρονη περίοδο. Έτσι όταν ζητάμε από τους ανθρώπους να περιγράψουν πώς η εργασία τους λειτουργεί, με τι μοιάζει, σε τι αντανακλάται, τι αγώνες έχουν κληθεί να στηρίξουν και ποιες δυνατότητες προκύπτουν μέσα από τους τρόπους οργάνωσής τους, αποκαλύπτονται πολλά θέματα (συνήθως αγώνες και πολιτικά προβλήματα) που ως επί τω πλείστον έρχονταν στην επιφάνεια με περισσότερη ομιλία, όπως αυτές που οι διοργανωτές αναπτύσσουν περί δραστηριοτήτων συχνά σε μια ηλιόλουστος-δευτερεύουσα «ομιλία δελτίου τύπου» που υπογραμμίζει μόνο τις επιτυχίες. Ενδιαφερόμαστε για το πώς οι διοργανωτές καταπιάνονται με πολλές ερωτήσεις, όπως η λειτουργία, η απήχηση αλλά και το επιτήδεια καλυμμένο κίνητρο καθεστώτων χρηματοδότησης και σύνθετων μη κερδοσκοπικών βιομηχανιών, αυξανόμενη επαγγελματικοποίηση μέσα στις μορφές οργάνωσης, κοινοί αγώνες (και

προβληματικοί) όπως η υπεράσπιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και το alinsky-, μέσα από ποιές μεθόδους μπορεί να οργανωθεί η εργατική τάξη **για τον εαυτό της** πολυεπίπεδα και **όχι μόνο μέσα στον εαυτό της** (μονοεπίπεδα), πώς να αποφεύγονται παγίδες όπως πχ., στο ακαδημαϊκό πεδίο αναφορικά περιφράξεις γύρω από τα κοινά της γνώσης, πώς (το κεφάλαιο;) συγκεντρώνει την αναπαραγωγική εργασία, πώς να παλεψει για και να προστατεύσει τα κοινά και την κοινή δραστηριότητα, πώς να υπερβούμε τον αστικεντρισμό εκείνα τα αινίγματα που απασχολουν τόσο διευρυμένα κομματία των σύγχρονων εργατικών κινήματων. Αυτό είναι απλά ένα δείγμα πολλών ανησυχιών που έχουμε και ψάχνουμε.

Το κλειδί για όλο αυτό είναι μια σκόπιμη εστίαση (που στηρίζει όλο το φάσμα της στρατευμένης έρευνας και πολιτικής σκέψης) σε αυτό που συμβαίνει την άμεση χρονική στιγμή παρά αυτό που αισθανόμαστε ότι πρέπει να συμβεί. Προτιμούμε να εξετάζουμε κατ' αρχήν πρώτα το πώς φτάσαμε εδώ που φτάσαμε, παρά να αναλονόμαστε σε ορισμούς ιδιαίτερων απαντήσεων ή αδιαφορία σχετικά με το περιεχόμενο της δραστηριότητας, κάτι που θεωρούμε και πολύ προβληματικό (όπως η επένδυση στη πολιτική κομμάτων), δοκιμάζουμε και ενσωματώνουμε την ειλικρίνεια και ταπεινότητα που αισθανόμαστε ότι είναι απαραίτητη για την επιστροφή σε ριζοσπαστικές/ανατρεπτικές κοινοτικές μορφές οργάνωσης.

2. Σκιαγραφείτε μια ένταση μεταξύ της προδιαμορφωμένης πολιτικής, αφ' ενός, και των ανθρώπων που αλλάζουν μέσα από τους αγώνες, αφ' ετέρου. Φαίνεται να βρίσκετε χρήσιμη τη συζήτηση στο πεδίο της εργασίας, τον τρόπο που χρησιμοποιούν οι εργαζόμενοι και τη στάση κρατάνε απέναντι σε αυτή τη συνθήκη ευρύτερες μάζες ανθρώπων. Με αυτό τον τρόπο, ωστόσο, έρχεστε σε θέση να διαφωνήσετε με όσους υποστηρίζουν ότι η μισθωτή εργασία είναι σημαντική όποια κι αν είναι. Συνιστά αυτό ένα δίκαιο τρόπο απεικόνισης της θέσης σας σε σχέση με εκείνους που θεωρούν ότι η προδιαμορφωμένη πολιτική είναι απαραίτητη αφού προσφέρει μια εκτίμηση γύρω από τα εκάστοτε κοινωνικά κοινά; Επίσης, εάν είναι, τι θα απαντούσατε σε όσους υποστήριζαν ότι η προεικόνιση μιας ιδανικής κοινωνίας είναι όμοια ή τουλάχιστον αδιαχώριστη από τη κοινωνική αλλαγή; Επίσης, εάν όντως είναι έτσι, πώς θα αντιμετωπίζετε όσους θα επιχειρηματολογούσαν ότι η προδιαμόρφωση μιας ιδεαλιστικής κοινωνίας ταυτίζεται ή τουλάχιστον είναι αλληλένδετη με την κοινωνική αλυσίδα;

Ναι, αυτό συνιστά μια απάντηση στο ερώτημα: «από που ερχόμαστε;» - «ερχόμαστε από μια προδιαμορφωμένη πολιτική, και έχετε δίκιο, οδηγεί συχνά στις διαφωνίες με εκείνους που θεωρούν τα προδιαμορφωμένα πολιτικά προγράμματα ως κομμάτι των κινήματων και μια επανάσταση πιθανή, το οποίο, όπως λέτε, οδηγεί σε διαχωρισμό στρατοπέδων, εγκλωβίζει τις ερωτήσεις και κάνει το πιο «σωστό» είδος αναρχισμού/προδιαγεγραμμένης». Αλλά σκεφτόμαστε ότι αυτή η διάκριση είναι σημαντική, επειδή θέλουμε να ανοίξουμε μια συζήτηση που αναγνωρίζει ότι οι άνθρωποι αλλάζουν μέσα από τους αγώνες, και ότι τέτοιες αλλαγές είναι κρίσιμες και κομβικές για το πώς προχωράμε και πλησιάζουμε τη ριζοσπαστική/ανατρεπτική κοινοτική οργάνωση. Πώς υιοθετούμε σε επίπεδο νοοτροπίας την ειλικρίνεια και το διάλογο, ο οποίος εξελίσσεται προς αντίθετη κατεύθυνση, από πρόταση λύσεων - νησίδων εν μέσω προβλημάτων-παλλοιρίας. Τέτοιες λύσεις προτείνουν τα πολιτικά προγράμματα της εξουσίας, της έκτασης οργάνωσης (και ρητά την κάθαρση από αναρχικά και ενεργά στοιχεία). Αισθανόμαστε ότι είναι επικίνδυνη μια υπόθεση, η οποία θα στηρίζεται στη βάση: ότι το ποσοτικό σύνολο αυτών των προγραμμάτων μπορεί να ανλήσει οπαδούς της οικονομικό/πολιτικής τάξης. Χρειαζόμαστε την διευρυμένη οργάνωση ώστε να φέρουμε αυτά τα πιθανά πολιτικά προγράμματα σε μια ουσιαστικότερη σφαίρα. Επιπλέον, ανησυχούμε για το ότι η προδιαγεγραμμένη/προδιαμορφωμένη πολιτική ως διαδικασία συνιστά μια απέραντα υπεραπλοποίηση και εκλαϊκευση (το φάντασμα) αυτού που είναι και θα έπρεπε να είναι μια πάρα πολύ σύνθετη και ανοικτή διαδικασία επαναστατικής αλλαγής. Ένα πρόσωπο με τους δεκαπέντε φίλους του και το πρόγραμμά τους, φορτισμένο ιδεολογικά και με φανατικούς οπαδούς, δεν αντιπροσωπεύουν την κοινωνική αλλαγή, ούτε θα επιφέρουν την επανάσταση. Είτε αφορά την αλλαγή, είτε τα αποτελέσματα, αυτή η επανάσταση πραγματώνεται μέσα από την ολότητα των αγώνων και μέσα από καθημερινές προσωπικές αντιστάσεις.

3. Διευρύνοντας την ερώτηση, πιστεύετε ότι οι αστάθειες της κεφαλαιοκρατίας ευθύνονται για το ξέσπασμα κοινωνικών κινήματων, είτε σύγχρονα είτε ιστορικά, ή ότι η κεφαλαιοκρατία φέρει προβλήματα έμφυτα στη λογική και τη δομή της, τα οποία οδηγούν επίσης στην κρίση, την κατάρρευση ή την καταστροφή; Εάν τα κοινωνικά κινήματα δεν είναι ο μόνος συντελεστής στην κεφαλαιοκρατική κρίση, πώς ένας εξωγενής παράγοντας ταξινομεί τη σύνδεση μεταξύ κοινωνικών κινήματων και κρίσης, αφ' ενός, και την αποτυχία των αξιών και της κρίσης αγοράς, αφ' ετέρου;

Αυτό είναι μια ευρεία ερώτηση, και φυσικά υπάρχουν πολλοί άνθρωποι και οργανώσεις που συμβάλλουν σε αυτόν τον διάλογο. Μέσα από τη συμμετοχή μας επιδιώκουμε να συμβάλλουμε στις ιδέες σε μια ομιλία η οποία δεν είναι αυτονόητα ορατή ή συχνά υπαρκτή, δηλαδή, 1) πρέπει να αποτελούμε/δημιουργήσουμε μια

αντιπροσωπεία ανθρώπων πάντα προκειμένου να εξετάζουμε την ιστορία και τις εξελίξεις της κεφαλαιοκρατίας – αν δεν συμπεριφερθούμε με τέτοιους όρους υποβιβάζουμε σημαντικές αλλαγές που στιγμάτισαν την εργατική τάξη, δεδομένου ότι η σύνθεσή της έχει αλλάξει παγδαία μέσα από αγώνες και αντίστασεις με τους απίστευτα σημαντικούς τρόπους 2) τέτοιες αλλαγές στην τεχνική σύνθεση του κεφαλαίου και το προστατευτικό/κοινωνικό του κράτος συμβαίνουν ως απάντηση στους αγώνες της εργατικής τάξης, η οποία σκεφτόμαστε ότι συνιστά ένα σημαντικό συντελεστή αντάξιους ακόμη και περαιτέρω έρευνας (δηλαδή παραδείγματος χάριν, με ποιον ακριβώς τρόπο και μέσα ενεπλάκησαν τα υποκείμενα σε στρατηγικές χρήσεις της πίστωσης και του χρέους; πώς αυτή η συνθήκη μορφοποίησε αγώνες- αν και περιορισμένης έκτασης- οδήγησαν σε ένα δυνατό χτύπημα ενάντια στο κεφάλαιο το 2008;) και 3) όσο εκτενέστερα και εις βάθος αντιληφθούμε και κατανοήσουμε πώς διαδραματίζονται οι αγώνες και οργανώνουν λειτουργίες, τόσο συντονιζόμαστε, βγαίνουμε στους δρόμους και επιτυγχάνουμε την επιβράδυνση ή τον εξορκισμό της επέκτασης της κρίσης. Δεν υπονοούμε ότι αυτή η προσέγγιση αποτελεί μια καθολική εξήγηση για όλο το εύρος των ασταθειών της κεφαλαιοκρατίας, απλά υπενθυμίζουμε ότι δεν μπορούμε να μιλήσουμε για την κεφαλαιοκρατία σαν μπορεί να αναλυθεί έξω στα κεφάλια μας, πρέπει να θέσουμε αυτές τις συνομιλίες επί τάπητος και να δούμε τι συμβαίνει πραγματικά, και μέσα στην επιχείρηση και «στην επιχείρηση των ανθρώπων,» στις λέξεις του Peter Linebaugh.

4. Δώσατε μερικά (πολύ εύστοχα) παραδείγματα δραστηριοτήτων στις οποίες δεν θα έπρεπε να έχουν εμπλακεί αναρχικοί, και παρείχατε επίσης μια γενική αξία μιας επιστροφής στη ριζοσπαστική/ανατρεπτική κοινοτική οργάνωση ως προσδιορισμούς, ενισχύσεις και ρίζεις: τρεις τρόποι με τους οποίους οι αναρχικοί (μεταξύ πολλών άλλων) μπορούν να συμβάλουν σε ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες. Δεν θα μπορούσα να βοηθήσω αλλά διαπιστώνω ότι σιωπηρά αυτήν την δεύτερη γενική αξία στην πρώτη, στην οποία εξετάζετε πώς οι άνθρωποι και οι κινήματα (αλληλο)στηρίζονται. Υπάρχει ένας μοναδικός ρόλος, τον οποίο οι αναρχικοί (μέσα στο υπόλοιπο πλήθος) να προσφέρουν στο πεδίο των κοινωνικών κινήματων σε επίπεδο αυτόαναπαραγωγής/αυτοργάνωσης στα/μέσα από τα κοινωνικά κινήματα; Είναι αυτός ένας τρόπος μέσω του οποίου οι αναρχικοί μπορούν να εναρμονιστούν με ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες; Πώς θα φαινόταν κάτι τέτοιο; Έχετε κατά νού οποιοδήποτε παραδείγματα;

Ναι, διαβλέπουμε και μια επιστροφή στη ριζοσπαστική/ανατρεπτική κοινότητα, η οποία οργανώνει και δημιουργεί κινήματα αυτοαναπαραγωγής/αυτοργάνωσης, ως δύο αλληλένδετες δραστηριότητες. Οι αναρχικοί μπορούν βεβαίως να συμβάλουν σε αυτές τις δραστηριότητες, όμως δεν σκεφτόμαστε ότι ο ρόλος των αναρχικών είναι διαφορετικός από οποιαδήποτε άλλη ομάδα ανθρώπων ή άτομον. Ωστόσο, αναγνωρίζουμε ότι πολλοί διοργανωτές αναρχικών έχουν κάνει σημαντικές

καινοτομίες και ριζοσπαστικοποιήσεις στο κοινοτικό πεδίο, οργανώνοντας και θέματα της αναπαραγωγής, δίνοντας εμφάση στην άμεση δράση, μια έκρηξη σε projects και zines διερευνώντας ζητήματα πνευματικής υγείας, υπευθυνότητας, ουδετεροποίησης, τραύματος, απώλειας, χρόνιας ασθένειας και των συνεπών υποστήριξης και δραστηριότητας γύρω από τους πολικούς κρατούμενους. Όλα αυτά είναι χρήσιμες δομές για την κυκλοφορία/διάδοση των αγώνων. Έχουν οδηγήσει σε συναρπαστικές προσπάθειες, όπως οι σπουδαστές που εργάζονται στην αλληλεγγύη με το Coalition of Immokalee Workers {Γ}, ριζοσπαστικά μέσα μαζικής αντιπληροφόρησης, τα οποία ενισχύουν ένα ευρύ φάσμα αγώνων, αναρχικοί που λειτουργούν με τις αγροτικές κοινότητες στη Ιντιάνα με στόχο να εμποδίσουν την οικοδόμηση της λωρίδας ταχείας κυκλοφορίας (NAFTA Superhighway), καθώς και πλήθος άλλων παραδειγμάτων. Αλλά θέλουμε να υπογραμμίσουμε ότι επικοινωνώντας με άλλους αγώνες και συμμετέχοντας στην ουσιαστική κοινοτική οργάνωση δεν συμβαίνει αυτονόητα σε οποιουσδήποτε κύκλους κοντινούς των αναρχικών, και ενώ οι αναρχικοί έχουν μια θέση στους αγώνες, οι αγώνες δεν αφορούν μόνο αυτούς. Πρέπει να κινηθούμε με τέτοιους όρους καθώς συμπορευόμαστε με άλλους.

Μιλώντας κατ' αυτό τον τρόπο, οι αναρχικοί είναι συχνά φορείς μιας δύναμης, η οποία εκφράζεται ως προθυμία να εργαστούν έξω από τους γραφειοκρατικούς μηχανισμούς και αμφισβητώντας τα διορισμένα όργανα για τη διαχείριση των κοινών (οποιοιδήποτε κι αν είναι η μορφή τους, και φαίνονται συχνά καλοκάγαθοι ή προοδευτικοί) και να δημιουργούν ένταση μεταξύ των μορφών εξουσίας (που ακόμη και με τους φαινομενικά προοδευτικούς τρόπους συχνά έχουν περιορίσει ή καμία νομιμότητα) και αγώνες για δικαιοσύνη, ή ευρύτερα, καθολική απελευθέρωση. Αλλά είναι επίσης σημαντικό να αναφερθεί ότι οι αναρχικοί δεν είναι οι μόνοι άνθρωποι που συμμετέχουν με τέτοιους όρους -- σκεφτόμαστε ότι συνιστούν μια δύναμη (οι αναρχικοί) συχνά στα τεκτενόμενα που έχει πολύ ουσιαστικά οφέλη μερικές φορές, παρόλα αυτά, όπως αναφέρεται ανωτέρω, μπορεί επίσης να παραπλανηθεί σοβαρά.

Σημείωση του μεταφραστή:

*στο πρωτότυπο δίνεται ως harm=βλάβη, κακό, ζημιά

** στο πρωτότυπο: “what would it mean to heal?”

From Wikipedia, the free encyclopedia

{A}.Take Back the Land (επανοικειώπιση εδάφους) είναι μια αμερικανική οργάνωση που εδρεύει στο Μαϊάμι, Φλώριδα που αφιερώνεται στην επαναστέγηση του αστέγου στα αποκλειμένα σπίτια. Η ανάκληση το έδαφος διαμορφώθηκε τον Οκτώβριο του 2006 για να στηριχτεί την του χωριού Umoja φτωχογειτονιά σε μια πλοκή του μη κατειλημμένου εδάφους για να διαμαρτυρηθεί το gentrification και μια έλλειψη χαμηλού εισοδήματος κατοικίας στο Μαϊάμι. Η ομάδα άρχισε τα σπίτια τον Οκτώβριο του 2007 και κίνησε έξι άστεγες οικογένειες στα κενά σπίτια το 2008. μέχρι τον Απρίλιο του 2009, η ομάδα είχε κινήσει 20 οικογένειες στα αποκλειμένα σπίτια. από το Νοέμβριο του 2008 [αναπροσαρμογή], η ομάδα είχε δέκα εθελοντές. η ανάκληση οι εθελοντές εδάφους σπάζει στα σπίτια, καθαρίζει, βάφει και κάνει τις επισκευές, αλλάζει τις κλειδαριές, και την κίνηση βοήθειας οι άστεγες οικογένειες μέσα. Παρέχουν τις προμήθειες και οι κάτοικοι επίπλων και βοήθειας ανοίγουν την ηλεκτρική ενέργεια και το νερό. Αν και τα επαγγέλματα είναι αμφισβητημένης νομιμότητας, από το Δεκέμβριο του 2008 [αναπροσαρμογή] οι τοπικοί αστυνομικοί δεν ήταν να επεμβουν, θεωρώντας την ευθύνη των ιδιοκτητών σπιτιών να προστατεύσουν την ιδιοκτησία τους ή να ζητήσουν τη βοήθεια.

Ο Rameau δηλώνει ότι έχοντας τους ανθρώπους καταλάβετε τις βοήθειες κτηρίων οι ιδιοκτήτες με την παρεμπόδιση της λεηλασίας και η καταστροφή ιδιοκτησίας που λέει θα συνέβαινε πιθανώς στα μη κατειλημμένα κτήρια. Επίσης λέει ότι η ομάδα απαιτεί ότι οι μισθωτές παίρνουν την ηλεκτρική ενέργεια και παρέχει τα ηλιακά πλαίσια εάν η ηλεκτρική ενέργεια δεν λειτουργεί. η ανάκληση τα ενεργά στελέχη εδάφους βοηθά να διατηρήσει και να καθαρίσει τα ναυπηγεία των καθισμένων οκλαδόν σπιτιών, και δίνουν τις οικογένειες που καθαρίζουν τις προμήθειες και τα έπιπλα. η ομάδα σπάζει στα μη κατειλημμένα σπίτια, τα βάφει και καθαρίζει, αλλάζει τις κλειδαριές, και συνδέει την ηλεκτρική ενέργεια και το νερό. Rameau λέει ότι κάθε

επάγγελμα κοστίζει την ομάδα \$200. η ανάκληση το έδαφος καθοδηγεί τους μισθωτές των σπιτιών για να καταλάβει τα σπίτια ανοιχτά εισάγονται και φεύγουν μέσω της μπροστινής πόρτας, πληρώνουν για τις χρησιμότητες στα ονόματά τους, και είναι τίμιοι με τους γείτονες. οι οικογένειες ζωντανές στα σπίτια καταλαμβάνουν μέχρι τους είτε εκτός από τα αρκετά επάνω χρήματα για να αντέξουν οικονομικά να πληρώσουν για την κατοικία είτε εκδιώκονται βίαια από την αστυνομία.

Η ομάδα διατηρεί μια λίστα αναμονής των οικογενειών που θα επιθυμούσε να κινηθεί στα αποκλειμένα σπίτια. Rameau λέει ότι οι μισθωτές επιλέγονται προσεκτικά προκειμένου να αποφύγουν τα σπίτια ρωγμών οι τοξικομανείς απορρίπτονται, και οι συμμετέχοντες αξιολογούνται για «την επείγουσα ανάγκη ανάγκης τους».

Σύμφωνα με Rameau, είχε πλησιάσει τις τράπεζες το 2008 με την ιδέα της αγοράς τους για μια τιμή έκπτωσης και της ενοικίασης τους στο άστεγο φάνηκαν ενδιαφερόμενοι καταρχάς αλλά λέει ότι σταμάτησαν τον πίσω αφότου αναγγέλθηκε η ομοσπονδιακή εγκατάλειψη σκάφους του 2008. Ανάκληση η παράνομη τακτική χρήσεων γης. η ομάδα δεσμεύει την καταπάτηση και οι μισθωτές θα μπορούσαν να χρεωθούν με τα εγκλήματα όπως ο βανδαλισμός. Rameau λέει, «υπάρχει αποσυνδέει μεταξύ της ανάγκης και του νόμου. Συλλαμβάνετε ακριβώς ένας από τους πιθανούς παράγοντες να κάνει αυτό. » Οι μισθωτές έχουν την υποχρέωση ότι μπορούν να συλληφθούν εάν πιάνεται. η ανάκληση το έδαφος έχει έναν δικηγόρο υπέρ-bono στην εφεδρεία. Kelly Penton, μια εκπρόσωπος για την πόλη του Μαϊάμι, είπε ότι η πόλη δεν ελάμβανε μέτρα να σταματήσει την ανάκληση οι δραστηριότητες του εδάφους ότι «εξαρτάται από το ιδιοκτήτη ακινήτου». από το Δεκέμβριο του 2008 [αναπροσαρμογή], η αστυνομία δεν είχε αναμιχθεί. υπόβαθρο

Δείτε επίσης: Χωριό Umoja

Η ανάκληση το έδαφος διαμορφώθηκε αρχικά το 2006 ως οργάνωση αντι-gentrification που εμπνεύστηκε από το Κίνημα των εργαζομένων ακτημόνων στη Βραζιλία και τη δυτική εκστρατεία αντι-απέλασης ακρωτηρίων στη Νότια Αφρική. η ομάδα στηρίχτηκε το χωριό Umoja στο Μαϊάμι το 2006, μια φτωχογειτονιά σε ένα μη αναπτυχθε'ν μέρος υπέρ του της «δικαιώματος μαύρης κοινότητας να είναι κύρια του εδάφους». πενήντα άστεγος έζησε στο χωριό. μετά από το χωριό που καηκε ολοσχερώς τον Απρίλιο του 2007, η ομάδα κίνησε 14 των πρώην-κατοίκων σε μια αποθήκη εμπορευμάτων. ανώτατο Rameau απελευθέρωσε ένα βιβλίο απαριθμώντας την εμπειρία που τιτλοφορήθηκε την ανάκληση έδαφος: Έδαφος, Gentrification και η του χωριού Umoja φτωχογειτονιά. Εν μέρει λόγω και της κερδοσκοπίας, η Φλώριδα, και ιδιαίτερα το Μαϊάμι, έχουν επηρεαστεί από την κρίση κατοικίας προς το τέλος της υποχώρησης 2000s. το

Σεπτέμβριο του 2008, η Φλώριδα είχε τη δεύτερη υψηλότερη διαλογή των αποκλεισμών στη χώρα.

Η ανάκληση το έδαφος κίνησε την πρώτη οικογένεια σε ένα μη κατειλημμένο σπίτι στις 22 Οκτωβρίου 2007. μέχρι το Νοέμβριο του 2008, είχε ανοίξει έξι σπίτια, και μέχρι τον Απρίλιο του 2009, η ομάδα είχε κινήσει 20 οικογένειες στα αποκλειμένα σπίτια.

{B}.Η φτωχογειτονιά του χωριού Umoja ιδρύθηκε στις 23 Οκτωβρίου 2006 στο τμήμα πόλεων ελευθερίας του Μαϊάμι, Φλώριδα σε απάντηση στο gentrification και μια έλλειψη χαμηλού εισοδήματος κατοικίας στο Μαϊάμι. Το όνομα «Umoja» είναι σουαχίλι για «την ενότητα», ως εκ τούτου «χωριό ενότητας».

Μετά από τους μήνες του προγραμματισμού, μια ομάδα που καλείται ανάκληση το έδαφος πήρε τον έλεγχο ενός κενού μέρους στη γωνία του 62ου ST και NW 17ο Ave. το μέρος ήταν κενό γιατί περίπου οκτώ έτη μετά από τη χαμηλού εισοδήματος κατοικία κατεδαφίστηκε από την πόλη του Μαϊάμι. η ανάκληση το έδαφος δημιούργησε διάφορες σκηνές και έχτισε έπειτα τα τραγούδια ξύλινος-πλαισίων προκειμένου να παρασχεθεί η κατοικία για ειδάλλως το άστεγο στην περιοχή.

Η αστυνομία, η πόλη του Μαϊάμι και οι ανώτεροι υπάλληλοι της Κομητείας του Μαϊάμι-Ντέιντ ήταν ανίκανες να εκδιώξουν τους κατοίκους ή τους διοργανωτές λόγω της τακτοποίησης Pottinger ορόσημων το 1996. Μετά από τα έτη σύλληψης του αστέγου, η πόλη του Μαϊάμι μηνύθηκε από το Μαϊάμι ACLU εγκατέστησαν τελικά. Στην τακτοποίηση, η πόλη συμφώνησε ότι ο άστεγος δεν θα μπορούσε να συλληφθεί εάν ικανοποίησαν τα ακόλουθα κριτήρια:

Το άτομο είναι άστεγο

το άτομο είναι τοποθετημένο στη δημόσια έκταση

δεν υπάρχει κανένα κρεβάτι διαθέσιμο στα άστεγα καταφύγια στην πόλη και

το άτομο συμμετέχει «στη συμπεριφορά στήριξης ζωής,» όπως η κατανάλωση, ύπνος, λούζοντας, «αποκριμένος στις κλήσεις της φύσης,» συναθροισμένος και χτίζοντας «προσωρινές δομές» για να προστατευθεί από τα στοιχεία.

Η ανάκληση το έδαφος εκμεταλλεύτηκε τη νομική τακτοποίηση για να χτίσει μια φτωχογειτονιά στο Μαϊάμι.

Μέχρι τα τέλη Δεκεμβρίου, το χωριό Umoja στέγασε περίπου 50 ειδάλλως άστεγο και έκανε τις ειδήσεις στη Miami Herald, το ήλιος-Sentinel, τους Los Angeles Times, το Time.com και τους New York Times, καθώς επίσης και

διάφορα ντοκιμαντέρ και blogs.

Οι κάτοικοι έτρεξαν το χωριό, ψηφίζοντας να χτίσουν, να διανείμουν τις δωρεές, να κινηθούν στους νέους κατοίκους και να εκδιώξουν άλλοι. Το χωριό Umoja απόλαυσε την ευρεία υποστήριξη στην κοινότητα, και, επομένως, ήταν σε θέση να αποκρούει επιτυχώς τις πολυάριθμες προσπάθειες από τους κυβερνητικούς ανώτερους υπαλλήλους να εκδιωχτούν.

αγώνας εδάφους

Η ανάκληση ο διοργανωτής ανώτατο Rameau εδάφους, του κέντρου για την panaφρικανική ανάπτυξη, υποστήριξε ότι το χωριό Umoja ήταν όχι μόνο για το gentrification, αλλά ήταν μια πλήρης «προσπάθεια εδάφους,» στη φόρμα MST της Βραζιλίας, του Κινήματος των εργαζομένων ακτημόνων και των παρόμοιων μετακινήσεων στη Νότια Αφρική. Σαν συνήγορο παν-Africanism, βεβαιωμένοι οι Rameau μαύροι πρέπει να ελέγξουν το έδαφος στη μαύρη κοινότητα, όπως φανερώνεται από Umoja Village.

Το ίδιο το χωριό χτίστηκε με τη βοήθεια των τοπικών λευκών και λατίνων αναρχικών, που ενεργοποιούν κάτω από τη μαύρη πολιτική ηγεσία της ανάκλησης το έδαφος. η πυρκαγιά.

Στις 23 Απριλίου 2007, το χωριό Umoja γιόρτασε έξι μήνες από την ίδρυσή του με την αναγγελία διάφορων εκστρατειών, συμπεριλαμβανομένης της αντικατάστασης των ξύλινων τραγουδιών με τα ανθεκτικότερα hexayurts (αυτόνομο κτήριο) οικοδόμηση ενός φρεατίου νερού συμμετοχή στις τοπικές εκστρατείες αντι-gentrification και υπέρ-στέγασης απαίτηση των νόμιμων δικαιωμάτων στο έδαφος από την πόλη του Μαϊάμι και σχέδια για να αποκτήσει το έδαφος και να χτίσει τη χαμηλού εισοδήματος κατοικία.

Στις 26 Απριλίου 2007, την ημέρα ο πρώτος hexayurts σχεδιάστηκε για να χτιστεί, χωριό Umoja που καηκε στο έδαφος σε μια μυστήρια πυρκαγιά. Δεν υπήρξαν κανένας θύμα ή τραυματισμός. Η αστυνομία του Μαϊάμι συνέλαβε 11 κατοίκους και ενεργά στελέχη για την προσπάθεια να παραμείνει στο έδαφος και η πόλη δημιούργησε έναν οδοντωτό - φράκτης καλωδίων γύρω από την ιδιοκτησία αυτή αυθημερόν.

Προκειμένου να αποφευχθούν οι διαμαρτυρίες, η πόλη πρόσφερε στην ανάκληση το έδαφος η ιδιοκτησία προκειμένου να στηριχτεί η χαμηλού εισοδήματος κατοικία πριν από να ανακαλέσει στην προσφορά υπό πίεση από τις τοπικούς αρχές και τους μεσάζοντες.

Στις 23 Οκτωβρίου 2007, η ανάκληση το έδαφος ανήγγειλε ότι προσδιόρισε τα κενά δημόσια και ιδιωτικά αποκλειμένα σπίτια και τις κινημένες οικογένειες σε μερικά από εκείνα τα σπίτια, σε μια κίνηση καλεί τη «ελευθερώνοντας» κατοικία. Από το Φεβρουάριο του 2008, η ανάκληση το

έδαφος είχε μια λίστα αναμονής 14 οικογενειών που περιμένουν να κινηθεί σε ένα από εκείνα τα σπίτια. Το Φεβρουάριο, ανώτατο Rameau απελευθέρωσε ένα βιβλίο απαριθμώντας την εμπειρία. Το βιβλίο έχει δικαίωμα την ανάκληση το έδαφος: Έδαφος, Gentrification και η του χωριού Umoja φτωχογειτονιά.

{Γ}.0 συνασπισμός των εργαζομένων Immokalee (CIW) είναι μια κοινωνική μετακίνηση (που καλείται «σε κοινοτικό επίπεδο οργάνωση εργαζομένων») τα της οποίας μέλη είναι «κατά ένα μεγάλο μέρος λατίνοι, αϊτινοί, και Mayan ινδικοί μετανάστες που εργάζονται στις χαμηλόμισθες εργασίες σε όλη την κατάσταση της Φλώριδας.» Δομημένος σύμφωνα με τις γραμμές ενός κεντρικού» προτύπου των «εργαζομένων, ο συνασπισμός επιδιώκει να περιλάβει τα μέλη του στην εργασία εξ ονόματος των ενδιαφερόντων τους. Διαμορφωμένη το 1993, η οργάνωση έχει δει σημαντικές επιτυχίες, συμπεριλαμβανομένης μιας ιστορικής συμφωνίας με το κουδούνι Taco το Μάρτιο του 2005 και τις διάφορες τρέχουσες ενάντιες στη δουλεία ενέργειες.

ιστορία

Το 2001, το CIW προώθησε ένα μποϊκοτάρισμα του κουδουνιού Taco, ζητώντας από την επιχείρηση για να πάρει την ευθύνη για τις συνθήκες εργασίας και τις αμοιβές farmworkers που παρέχουν τις ντομάτες της επιχείρησης. Κατά τη διάρκεια της εκστρατείας, αποκαλούμενης «την μπότα κουδούνι,» το CIW ελεειτούργησε στενά με τις θρησκευτικές και κοινοτικές ομάδες και ένα δίκτυο σπουδαστών, ο σπουδαστής/Farmworker η συμμαχία, στο κουδούνι Taco πίεσης από τις διαφορετικές κοινωνικές γωνίες. Στις 8 Μαρτίου 2005, Yum! Εμπορικά σήματα, Α.Ε., που είναι κύρια του κουδουνιού Taco, συμφωνηθείς με τις απαιτήσεις όλης της οργάνωσης, συμπεριλαμβανομένων των αιτημάτων του CIW ότι η

επιχείρηση πληρώνει σε μια πένα περισσότερων ανά λίβρα των ντοματών στις αμοιβές των εργαζομένων αύξησης. Yum! θα εργαστεί επίσης με το CIW για να επιβάλει έναν κώδικα δεοντολογίας για να ελέγξει τις καταγγελίες εργαζομένων και να αποφύγει τις καταχρήσεις στους τομείς. Ένα έτος μετά από το μποϊκοτάρισμα κουδουνιών Taco, το CIW ανήγγειλε μια εκστρατεία ζητώντας από τη McDonald's για να συμφωνήσει με τους παρόμοιους όρους ως Yum! Εμπορικά σήματα, A.E. Το CIW κάλεσε τη McDonald's για να καταβάλει μια αυξανόμενη τιμή για τις ντομάτες του και την εργασία άμεσα με το CIW για να εφαρμόσει έναν εκτελέσιμο κώδικα δεοντολογίας. Σε απάντηση στα αιτήματα του CIW, η McDonald's δημιούργησε έναν κώδικα δεοντολογίας που το CIW έκρινε ανεπαρκή. Αργότερα, στις 9 Απριλίου 2007, μια συμφωνία ήταν μεταξύ McDonalds και CIW, με τη βοήθεια από το κέντρο του Carter, το οποίο περιέλαβε την αύξηση πενών για τις ντομάτες της Φλώριδας. Οι συλλεκτικές μηχανές πληρώθηκαν για 45 σεντ για κάθε κάδο 32 λιβρών (14.5 κλ) των φρούτων που επιλέγουν, το οποίο θα αυξηθεί τώρα σε 77 σεντ. Το Μάιο του 2008, η Burger King ανήγγειλε την υποστήριξη της για μια «πένα λίβρα» μέτρο. Η Burger King αρχικά έντονα είχε αντιτάξει το μέτρο, προχωρώντας ακόμη και τόσο πολύ ώστε να μισθωθεί μια ιδιωτική εξεταστική εταιρία για να παρέχει τις πληροφορίες για τις οργανώσεις που ενεπλάκησαν στην εκστρατεία. Ως τμήμα της ανακοίνωσης, ο κύριος ανώτερος υπάλληλος της Burger King, John W. Chidsey, ζήτησε συγγνώμη τις προγενέστερες αρνητικές παρατηρήσεις που κατευθύνθηκαν για προς το CIW. Πήγε για να εγκωμιαστούν οι κοινωνικές προσπάθειες της ομάδας.

Το Σεπτέμβριο του 2008, ολόκληρη η αγορά τροφίμων υπεγράφη επίσης συμφωνία με το CIW για να υποστηρίξει τα πρότυπα πένα-ανά-λιβρών στη γεωργία της Φλώριδας. Karen Christensen, ένας εκπρόσωπος για την αγορά που εξηγείται, «επαινούμε το CIW για την υπεράσπισή τους εξ ονόματος αυτών των εργαζομένων. Μετά από προσεκτικά να αξιολογήσουμε την κατάσταση στη Φλώριδα, θεωρήσαμε ότι μια συμφωνία αυτής της φύσης συμφώνησε με τις τιμές πυρήνων μας και ήταν στο συμφέρον των εργαζομένων. » Ολόκληρη η συμφωνία τροφίμων χαρακτήρισε τον πρώτο χρόνο μια εταιρία που συμφωνήθηκε για να υποστηρίξει την πρωτοβουλία CIW χωρίς εκτεταμένες δημόσιες διαμαρτυρίες. Μια άλλη επιχείρηση που στοχεύει από το CIW είναι μεξικάνικη σχάρα Chipotle. Το CIW έχει πιέσει Chipotle από το 2006, και άρχισε ενεργά την επιχείρηση το 2008. Εντούτοις, μόνο 20% των ντοματών Chipotle προέρχονται από τη Φλώριδα, και μόνο 5% προέρχονται από το Immokalee. Επίσης, Chipotle υποστηρίζει ότι τα αγροκτήματα

ελέγχονται για τη συμμόρφωση προτύπων.

Το CIW λειτουργεί επίσης σε συνεργασία με Interfaith τη δράση, ένα σε ευρεία βάση δίκτυο των ανθρώπων πίστη, και στη νοτιοδυτική Φλώριδα και σε όλο το έθνος.

Σύμφωνα με τον επίσημο ιστοχώρο του: Το CIW είναι επίσης ομο-ιδρυτής του εθνικού ιδρύματος δικτύων ελευθερίας στην ανθρώπινη κίνηση. Είμαστε περιφερειακοί συντονιστές για τις νοτιοανατολικές ΗΠΑ για το ίδρυμα, που διευθύνει τις καταρτίσεις για την επιβολή νόμου και το κοινωνικό προσωπικό υπηρεσιών στο πώς να προσδιορίσουμε και να βοηθήσουμε τα θύματα σκλαβιάς, καθώς επίσης και να υποστηρίξουμε για την πλήρη συνέχιση όλων των εμπορών, συμπεριλαμβανομένων των εταιριών και των υπεργολάβων τους. Στο κρατικό επίπεδο, είμαστε μέλη της αμερικανικών πληρεξούσιων αντι-εμπορεμένος ομάδας εργασίας καθώς επίσης και κράτους της Φλώριδας ομάδας εργασίας του πανεπιστημίου εθνικής ενάντια στην ανθρώπινη κίνηση μέσω του κέντρου της για την πρόοδο των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Το 2003, το CIW απονεμήθηκε το βραβείο του Robert Φ. Kennedy των ανθρώπινων δικαιωμάτων για την εργασία του, και το 2007 απονεμήθηκε το ενάντιο στη δουλεία βραβείο. αντίσταση «πένα σε μια λίβρα» συμφωνίες

Σύμφωνα με μια ιστορία της Chicago Tribune του 2007, η ανταλλαγή καλλιεργητών ντοματών της Φλώριδας αμφισβητεί τις συμφωνίες που ο συνασπισμός έκανε με τη McDonald's και Yum! Εμπορικά σήματα, Α.Ε. Το θέμα δεν θίχτηκε εκείνο το ούτε τη McDonald's ούτε Yum! Τα εμπορικά σήματα αυξάνονται οποιεσδήποτε ντομάτες ή μισθώνουν οποιεσδήποτε συλλεκτικές μηχανές. McDonald's και Yum! Τα εμπορικά σήματα βεβαίωσαν την πρόθεσή τους να πραγματοποιήσουν τη συμφωνία και ένας εκπρόσωπος για το συνασπισμό των εργαζομένων Immokalee βεβαίωσε την εμπιστοσύνη της ότι θα ήταν, αναφέροντας τη δυνατότητα βασικό να λύσει τους ζυγούς καλλιεργητών. στις 15 Απριλίου 2008, η Ηνωμένη Ηνωμένες Πολιτείες Σύγκλητος Επιτροπή της υγείας, της εκπαίδευσης, της εργασίας, και των συντάξεων πραγματοποίησε τις ακροάσεις για το τελείωμα των καταχρήσεων και η βελτίωση των συνθηκών εργασίας για τους εργαζομένους ντοματών στις οποίες Reggie καφετί, spokerson για το FTGE απαίτησε farmworkers κέρδισε μέση αμοιβή «μεταξύ \$10.50 και \$14.86 ανά ώρα. »Sanders γερουσιαστή Bernie (IND, Βερμόντ) αμφισβήτησαν την καφέ αξίωση με την αναφορά των αντιφατικών στοιχείων και ρώτησαν εάν το FTGE θα συνεργαζόταν εάν η Σύγκλητος αποφάσισε να διεξαγάγει έναν οικονομικό λογιστικό έλεγχο των αρχείων μισθοδοτικών καταστάσεων των καλλιεργητών. Καφετής που δηλώνεται ότι, αν και το FTGE θα ήταν πρόθυμο να συνεργαστεί, η ίδια η οργάνωση είναι συνεταιρισμός καλλιεργητών και δεν έχει πρόσβαση στα οικονομικά αρχεία των ιδιωτικών καλλιεργητών.

